ရွှေပေဒေသာစာပေ

ခေတ်ပျိုမြ

တံခါးလေးဖွင့်ထားတယ်

အာချစ်

အခန်း(၁)

ခေတ်ပျိုဖြူ

တံခါးလေး ဖွင့်ထားတယ်

အခန်း (၁)

စူးလက်နေသော မျက်ဝန်းတစ်စုံက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ကျရောက်လာခဲ့၏ ။ ထိုမျက်ဝန်း တွေ ကို ရင်မဆိုင်ရဲစွာ ခေါင်းငုံ့ချလိုက်သလို သူ့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေ ပါ စင်းကျသွားရသည်။ မလာချင်ပါ ဘူး။ ဒီနေရာ. . . ဒီပတ်ဝန်းကျင်. . . ဒီအသိုင်းအဝိုင်းကြီးထဲကို။ ရယူလိုမှု တွေ အခန့်သားမှီခိုတွယ် တာရမှု တွေ ကို သူ တကယ်ပဲ မလိုချင်ခဲ့လို့ ဒီအချိန်ထိ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး နေခဲ့တာပါ။

ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုး စားခဲ့တာပါ။ သို့သော် ကံကြမ္မာက မျက်လှည့်ဆန်စွာ သူ့ကို ဒီနေရာရောက်အောင် တွန်းပို့ပေးခဲ့သည်။ ငြိမ်းဆန်စရာ အင်အားတစ်စုံတစ်ရာ မရှိသော အကြောင်းပြချက်တွေ နှင့် ဖိအားတွေ ပေးခဲ့သည်။

'မင်းနာမည် က. . .'

'ခေတ်သွေးသားပါခင်ဗျာ. . .'

အသံသြဇာပြည့်ဝနေသော မေးသံကို သူ မရဲတရဲ အဖြေပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ စကား သံတွေ ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားပြန်၏ ။

သက်ပြင်းမောကို ကြိတ်ပြီးချရသူက ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် ဖြစ်သည်။ မျက်ဝန်းရှေ့မှာ ခပ်ရို့ရို့ လေးထိုင်နေတဲ့ ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးဆီကို စိတ်မသက်သာတဲ့ မျက်ဝန်းတွေ နှင့် စူခနဲ စိုက်ကြည့်မိပြန်သည်။ ချောသည်။ သိပ်ကို ချောလွန်းသည်။ ဖြစ်ပါ့မလား. . . ယောက်ျား လေးတန်မဲ့ ချောလွန်းနေတဲ့ ကောင်လေးကို ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ

လက်ခံထားဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေပါပဲ။ မိမိမှာ သမီးပျို တစ်ယောက် ရှိနေသေးသည်။

ဒါပေမဲ့ လက်မခံပါဘူးလို့ ငြင်းပယ်လို့လည်း မရပြန်။ အကြီးအကျယ် ဦးနှောက်စားနေရ တာ ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ပါပဲ။ သမက် ဖြစ်သူ ခေတ်မင်းသားက ပွင့်ပွင့်လင်းကိုပဲ တောင်းဆိုနေခဲ့ပြီလေ။

'မာမီ. . .'

'ပြောပါ မောင်ခေတ်မင်းသား. . .'

'ညီလေးကို လက်ခံပေးပါလို့ ကျွန်တော် အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါရစေ။ မေမေ မရှိတော့ တဲ့နောက်မှာ သူ့ကို တစ်ယောက် တည်း ပစ်ထားဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မ ဖြစ်နိုင်လို့ပါ မာမီ၊ မေမေ့ရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒအရ ကျွန်တော့်ညီလေးကို ပညာတတ် တစ်ယောက် ဖြစ်အောင် သူ့ဘဝလမ်း သူ လျှောက်သွားနိုင်တဲ့အထိ ပျိုးထောင်ပေးပါရစေ မာမီ. . . ဒီအတွက် မာမီက နားလည်ပေးပါလို့ တောင်းပန်ပါရစေ မာမီရယ်. . .'

သမက် ဖြစ်သူ ခေတ်မင်းသားဆီက ပြတ်သားတဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ဒေါ်ခင်မျ ိုးမြင့် ပြန် မချေပနိုင်။ ဘယ်လိုမှ မတားဆီးနိုင်ခဲ့ပါ။ မှန်နေတာပဲလေ။ ခေတ်မင်းသား ပြောတာလည်း တရား နည်းလမ်းကျနေတာပဲ။ တကွဲတပြားစီထားလို့ ဘယ်ရမလဲ။ ကောင်မလေးက အခုမှ ဆယ်တန်း အောင်ခါစလေးပဲ ရှိသေးတာ။ ခေတ်သွေးသား တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ကလည်း ရှိနေသေးသည်။ ပညာလေးတစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ ဘာသွားလုပ်စားမလဲလေ။ ဒါကို နားလည်မှု ပေးရမှာ ပေါ့။ ခက်နေတာ က သမီးအပျ ိုလေးရှိနေတာကိုပင်။

'ညီမလေးကို အဆောင်မှာ ထားရင်လည်း အစ်ကို တစ်ယောက် လုံးရှိပါလျက်နဲ့ အခုလို မျက် နှာလွှဲခဲပစ်ထားရသလားဆိုတဲ့ အ ဖြစ်မျိုးလည်း မရောက်ချင်ဘူး၊ အေးမြတဲ့ မာမီတို့ရဲ့ အရိပ် အောက်ကနေ ပညာသင်ခွင့်ရရင်ပဲ ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါပြီ မာမီ. . .'

ခေတ်မင်းသား တစ်ယောက် ရှိသေလေးစားစွာ နဲ့ တောင်းခံနေမိတာပါ။ မေမေ

ဒေါ်ခေတ် မင်းရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒတစ်ခု။ ညီလေးကို ပညာတတ်အောင် သင်ပေးပါတဲ့။ ဘဝကို ဆင်းရဲပင်ပန်း မှု တွေ ကြားက ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက် စလုံးကို ပညာတွေ သင်ပေးခဲ့တဲ့ မေမေ။ သူ အခုမှ မေမေ့ ကျေးဇူးတွေ ပြန်တွေ းရင်း နောင်တတွေ အကြီးအကျယ်ရနေမိသည်။ ပိုက်ဆံတွေ သာ ထောက်ပံ့ ပေးခဲ့ပြီး လူကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဖြေသိမ့်အားပေးမှု တွေ ကို မလုပ်နိုင်ခဲ့။ မေမေ့ရင်ခွင်ကနေ ရုန်း ထွက်ပြီး စေတနာဆိုတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ကို လက်ထပ်မိခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း ယောက္ခမကြီးရဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေ ကို ဦးစီးကာ ကြိုး စားပြီး လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရသည်။

ရိုးသားပြီး ကြိုး စားတဲ့ သူ့လက်ထဲမှာ အောင်မြင်မှု တွေ ပိုရခဲ့သည်။ စေတနာကလည်း အလိုက်သိစွာ ပင် မေမေနှင့် ညီလေးကို ငွေကြေးထောက်ပံ့စေသည်။ မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ် အလုပ် ထဲမှာ စိတ်နဲ့ကိုယ်ကို နှစ် မြုပ်ထားတဲ့အတွက် လူမှု ရေး ဘက်တွင် အားနည်းသွားခဲ့၏ ။ မေမေ့ဆီကို တောင် သိပ်မရောက် ဖြစ်ခဲ့။ ညီလေးဆီက မေမေ့ကျန်းမာရေး အခြေအနေ မကောင်းဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းကြားတော့မှ သူ မေမေ့ဆီ လိုက်သွားတော့ မေမေက ဆုံးနေပြီလေ။

မေမေ့အသက်ကိုတောင် မမီခဲ့တဲ့ သား တစ်ယောက် ပါ။ စီးပွားရေး တွေ တစ်ချိန်လုံးလုပ်ပြီး မေမေနဲ့ ညီလေးရဲ့ ဘဝကို လှပအောင် ထားချင်ခဲ့တဲ့သူ။ အခုတော့ ရည်မှန်းချက်တွေ မပြည့် ခင်မှာ ပဲ မေမေက လမ်းခွဲသွားခဲ့ပြီ။ အခု ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ညီလေး တစ်ယောက် ပဲ ကျန်တော့ သည်။ သူ ဒီညီလေးကို ဘယ်လိုမှ မထားခဲ့ရက်။ မေမေ့ကိစ္စတွေ အားလုံး ပြီးစီးတာနှင့် ဇနီးသည် စေတနာကို ခွင့်တောင်းကာ ညီလေးကိုပါ တစ်ပါတည်း ခေါ်လာခဲ့လိုက်သည်။ စေတနာကလည်း စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝစွာ ပင် ကောင်လေးကို လိုက်စေခဲ့သည်။ စေတနာရဲ့ မာမီကိုတော့ သူ ဒီရောက်မှပဲ အခက်အခဲကို တင်ပြကာ တောင်းပန်နေရသည်။

'အေးလေ. . . ခေါ်လာတော့မှ ဘာတတ်နိုင်မလဲ၊ လက်မခံလို့မှ မရတော့တာ၊ ခေတ်မင်း သားရဲ့ ခံစားချက်ကိုလည်း မာမီ နားလည်ပေးရမှာ ပေါ့. . .'

'ဟာ. . .'

ယောက္ခမကြီးဆီက မနှစ် မြို့ သော် လည်း မတတ်နိုင်သဖြင့် စိတ်လျှော့ထားလိုက်ကာ လက်ခံပေးလိုက်သဖြင့် ခေတ်မင်းသား တစ်ယောက် အပျော်ကြီးပျော်သွားရသည်။ ရင်ထဲဆို့တက် လာတဲ့ ဝမ်းသာလုံးကြီးကို ဘယ်နားချရမှန်းပင် မသိတော့။

'ဒါပေမဲ့. . .'

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် စကားကိုပြန်ပြီး အစပျိုးလိုက်၏ ။ လက်ခံထားတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါက သမက် ဖြစ်သူ ခေတ်မင်းသားမျက်နှာနဲ့ မငြင်းပယ်ရက်လို့လေ။ ခေတ်မင်းသားက စီးပွားအရှာ ကောင်းတဲ့ သမက်ဆိုတော့ သူ့ စိတ်ပြုငြင်အောင် မလုပ်ချင်တာ။ သမီး ဖြစ်သူရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ကလည်း ရှိသေးတာကိုး။

'ပြောပါ မာမီ. . .'

'ခေတ်သွေးသားဟာ မာမီတို့စကားကို လေးစားလိုက်နာပြီး နေထိုင်ရလိမ့်မယ်၊ မာမီရဲ့ ဆုံးမသွန်သင်မှု ကို လိုက်နာကျင့်သုံးရမယ်၊ ဒါကိုတော့ မ ဖြစ်မနေ လက်ခံပါ. . . မောင်ခေတ်မင်း သား. . .'

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် ဒီစကားကို တမင်ပဲ ပြောချလိုက်တာပါ။ အခုရှုပ်မှ နောင်ရှင်းဆိုတဲ့ စကားရှိ တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ပြတ်ပြတ်သားသားပြောထားရတာ ။

'ဟာ. . . မှန်တာပေါ့ မာမီ. . . ခေတ်သွေးသားကို မာမီတို့လက်ထဲမှာ ထားရမှာ ပဲလေ၊ မာမီ တို့ရဲ့ သွန်သင်ဆုံးမမှု ကို နာခံရမှာ ပေါ့၊ ကျွန်တော် က စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေ နဲ့ အားမှ မအားတာ၊ တစ်ချိန်လုံး ကျွန်တော့် မျက်စိအောက်မှာ မထားနိုင်ဘူး၊ ညီလေးကို မာမီတို့ နာတို့ရဲ့ လက်ကိုပဲ အပ်ရမှာ ပါ၊ မလိမ္မာတာရှိရင် ကြိုက်သလို ဆုံးမနိုင်ပါတယ် မာမီ. . .'

သူ ဒီစကားတွေ ကို ရင်ထဲက တကယ်ပဲ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲနဲ့ ပြောလိုက်တာပါ။ ယောက္ခမ ကြီးဆီက ညီလေးကို နေခွင့်ပေးလိုက် တာလေးကိုပဲ ကျေးဇူးတွေ အထူးတင်နေမိပါပြီ။

'ခေတ်သွေးသား. . .'

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ဆီက ပီသစွာ ခေါ်လိုက်သံကြောင့် သူ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ စူးရှတဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံနှင့် အကြည့်ချင်းဆုံသွား၏ ။ သူ ရှိနေတာကို မနှစ် မြို့ တဲ့ မျက်ဝန်းတွေပါလား။ သို့သော် ဟန်ဆောင်မှု ကောင်းစွာ ထိန်းချုပ်ထားလေသူက ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ဆိုတဲ့ ကိုကြီးရဲ့ ယောက္ခမကြီးပါပဲ။ နှုတ်ခမ်းတွေ ကတော့ ပြုံး နေသည်။

'ဗျာ. . . မာမီကြီး. . .'

သူ ကိုကြီးခေါ်သလို မာမီကို အနောက်ကနေ ကြီးတစ်လုံးထပ်ထည့်ကာ ခေါ်လိုက်မိ သည်။

'မင်း. . . ကတိပေးနိုင်ရဲ့ လား. . .'

'ဗျာ. . .'

'အဟင်း. . . ဟင်း. . . စောစောက မာမီကြီးပြောတဲ့စကားတွေ ကိုလေ. . .'

'ဗျာ. . . ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့. . . ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ် မာမီကြီး. . .'

သူ အသံမတုန်အောင် ထိန်းပြောနေလျက်က အသံတွေ အဖျားခတ်တုန်ယင်သွားပြန် သည်။

'ပြောမယ့်သာ ပြောရတာ ပါ၊ ခေတ်မင်းသားရဲ့ ညီက ခေတ်မင်းသားလိုပဲ ကျေးဇူးတရား နားလည်သိတတ်ပြီး လိမ္မာရေး ခြားရှိမယ့် ပုံစံလေးပါပဲကွယ်၊ အဟင်း. . . ဟင်း. . . မာမီကြီးက စိုးရိမ်တတ်လွန်းလို့သာ ဒီစကားတွေ ကို ပြောရတာ ပါ၊ အခုခေတ်က အပျော်အပါးတွေ က အများ သား၊ စိတ်ခံစားမှု နောက်ကို မျက်ကန်းတစ္ဆေလို လိုက်သွားလို့ ဘဝပျက်သွားမှာ ကြောက်ရတယ် လေ. . .'

'ဟာ. . . အဲဒါတော့ စိတ်ချ မာမီ. . . ညီလေးက သူ့ဘဝ သူ နားလည်ပါတယ်. . .'

ယောက္ခမကြီးရဲ့ စကားတွေ ကို ညီလေး တစ်မျိုးထင်မှာ စိုး၍ ခေတ်မင်းသား တစ်ယောက် ဖာဖာထေးထေးလေး ဝင်ပြောမိသည်။

စိတ်မကောင်းစွာ လှမ်းကြည့်တဲ့ ကိုကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေ ကို သူ နားလည်မှု ရှိစွာ နှင့် သူ အပြုံး မျက်လုံးတွေ နှင့် ပြန်ကြည့်လိုက်၏ ။ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ကိုကြီးရယ်။ ကိုကြီး စိတ် မကောင်းမ ဖြစ်ပါနဲ့နော်။ ကျွန်တော့်အတွက် အခုလို မျက်နှာငယ်ခံပြီး တောင်းဆိုပေးနေတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးတော့ပါဘူး။ ကိုကြီးက ကျွန်တော့်ကို သည်းခံလိုက်စေချင်တာ မဟုတ်လား။ ရုန်းမထွက်နိုင်တဲ့ ယောက္ခမအရိပ်အောက်မှာ ရှိနေတဲ့ အချိန်မို့ ကျွန်တော့်ကို ပြဿ နာမတတ်စေ ချင်တာ မဟုတ်လား။ ကိုကြီးရဲ့ ရင်ထဲက စကားတွေ ကို ကျွန်တော် နားလည်လို့ရပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။ စိတ်ချပါ ကိုကြီးရယ်။ ကျွန်တော့် ကြောင့် ကိုကြီးရဲ့ စိတ်တွေ ဘယ်တော့မှ မရှုပ်ထွေးစေရပါဘူး။

'အေးကွယ်. . . အခုလို မာမီ့စေတနာကို နားလည်မှု ရှိတာ ကောင်းတာပေါ့၊ ကဲ. . . ကဲ. . . မင်းတို့လည်း ပင်ပန်းလာကြတယ် မဟုတ်လား၊ သွားအနားယူကြတော့လေ၊ သွားကြ. . . သွားကြ'

'ဟုတ်ကဲ့. . . မာမီ. . .'

စကားတွေ အများ ကြီး သမက် ဖြစ်သူရှေ့တွင် မပြောချင်တော့သဖြင့် ဒေါ်ခင်မျုးမြင့် တမင်ပဲ သွားခိုင်းပစ်လိုက်သည်။

'မာမီ'

ယောက်ျား ဖြစ်သူဘေးမှာ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေမိတဲ့ စေတနာ တစ်ယောက် မာမီ့ဆီ လှမ်းကြည့်ကာ စကားစလိုက်သည်။

'ဘာလဲ. . . စေတနာ. . .'

'ဟို. . . ဟိုလေ ခေတ်သွေးသားအတွက်. . .'

'အဲဒါ မာမီ သိပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့် အောက်ထပ်က အခန်းလွတ်ထဲမှာ ပြင်ဆင်ခိုင်းထား တယ်. . .'

'ဟုိ. . .'

အထွန့်တက်ဖို့လုပ်နေတဲ့ သမီး ဖြစ်သူကို စကားအဆက်မခံဘဲ. . .

'စေတနာ. . . အပေါ်မှာ က မီးငယ်ရှိသေးတယ်လေ၊ ပြီးတော့ မီးငယ်က သီချင်းတွေ ဆို လည်း တဝုန်းဝုန်းဖွင့်တာ၊ ခေတ်သွေးသား နားငြီးမှာ စိုးလို့ မာမီက စေတနာနဲ့ အောက်ထပ်မှာ ပဲ ပြင်ခိုင်းထားတယ်. . .'

'ရှင်. . .'

စေတနာ တစ်ယောက် အားနာသွားမိသည်။ မာမီ ကတော့ လုပ်ပြီ။ ခေတ်သွေးသားကို အစ ကတည်းက နှိမ့်နှိမ့်ချချ ဆက်ဆံလိုက်တာ။ အောက်ထပ်က အလုပ်သမားတွေ နဲ့ တန်းတူထား လိုက်တာ။ ဘာပဲပြောပြော ခေတ်သွေးသားက ယောက်ျား ဖြစ်သူရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ညီလေး လေ။ မာမီက သူ့သမီးအငယ်နဲ့ စိတ်မချလို့ တမင်အောက်မှာ ပဲ ထားတာဆိုပေမယ့် အားနာစရာ။ ယောက်ျား ဖြစ်သူရဲ့ မျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်တော့. . .

'ဟုတ်သားပဲ. . . ညီလေး. . . စိတ်မလွတ်လပ်ဘဲ နေမှာ ပေါ့. . . မာမီ စီစဉ်တဲ့အတိုင်းပဲ နေပါစေ. . .'

ယောက်ျား ဖြစ်သူ ခေတ်မင်းသားက သူမ စိတ်သက်သာရာရအောင် ဖြေဖျောက်ပေး၏ ။

'ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုမင်း. . .'

မသိမသာလေး လှမ်းထိုးလိုက်တဲ့ မာမီ့ မျက်စောင်းအကြောင်းကို စေတနာ အသိဆုံးပဲလေ။ စေတနာကိုတောင် ငွေမရှိတဲ့ ခေတ်မင်းသားကို လက်ထပ်လို့ မာမီတော် တော် နဲ့ စကားမပြောဘဲ ပစ်ပယ်ထားခဲ့သေးတာပဲ။ နောက်မှ ပြန်ခေါ်ပြီး လုပ်ငန်းတွေ သင်ပေး၊ ပြပေးပြီး ခေတ်မင်းသားကို စီးပွားရေး လမ်းပေါ် တင်ပေးခဲ့သည်။

ကြိုး စားပြီး ရိုးသားတဲ့ ခေတ်မင်းသားရဲ့ လက်ထဲရောက်မှ စီးပွားရေး

ပိုအောင်မြင်ခဲ့တာ ကြောင့် မာမီ သိပ်ပြီး တင်းမာမနေတော့။ ငွေမက်တဲ့ မာမီအတွက် ခေတ်မင်းသားက ရွှေသမက် ငွေသမက် ပတ္တမြားသမက် ဖြစ်နေခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။

'နာ. . .'

'ဟင်. . . ရှင်. . . ကိုမင်း. . .'

အတွေးလွန်နေတဲ့ စေတနာ တစ်ယောက် ယောက်ျား ဖြစ်သူ၏ ခေါ်သံကြောင့် အသိပြန် ဝင်သွားရသည်။

'သွားအနားယူတော့လေ၊ ခရီးပန်းလာတယ် မဟုတ်လား. . .'

'ကိုမင်းရော. . .'

'ကိုယ်. . . ညီလေးကို အခန်းသွားပို့ပေးလိုက်ဦးမယ်လေ. . .'

'ဪ. . . အင်း. . .'

'နာ. . . သွားတော့နော်. . .'

ခေတ်မင်းသား မိန်းမ ဖြစ်သူကို နားခိုင်းလိုက်သည်။

'ခေတ်သွေးသား'

စေတနာက အပေါ်မတက်ခင် မတ် ဖြစ်သူကို အပြုံး ကလေးနှင့် ခေါ်လိုက်သည်။

'ဗျာ. . . မမ. . .'

'ဘာမှ အားမငယ်နဲ့နော်. . .'

'ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ မမ'

'ကဲ. . . မမ. . . သွားနားတော့မယ်နော်. . .'

'ဟုတ်ကဲ့. . .'

မတ် ဖြစ်သူအတွက် အကဲပိုနေတဲ့ သမီး ဖြစ်သူ စေတနာကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် တစ်ယောက် အမြင်ကတ်လှစွာ မျက်စောင်းကြီးပဲ ထိုးနေမိသည်။ ဒါကို ဘယ်သူမှတော့ သတိ မထားမိချေ။

'ကဲ. . . လာ. . . ညီလေး. . .'

ကိုကြီးရဲ့ ခေါ်သံကြောင့် ဘေးမှချထားသော အိတ်ကို ကောက်ယူပြီး ထလိုက်မိသည်။

'မာမီ ခွင့်ပြုပါဦးနော်. . .'

ခေတ်မင်းသားက တရိုတသေ ခွင့်တောင်းလိုက်၏ ။

'အေး. . . အေး. . .'

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ညီ ဖြစ်သူရဲ့ အဝတ်အစားအိတ်ကို ပြောင်းယူရင်း ကျော ခိုင်းထွက်သွားတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက် ကို ကြည့်ပြီး စိတ်အေးချမ်းမှု မရှိစွာ နှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

'ဟင်း. . .'

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် တစ်ယောက် သက်ပြင်းခိုးချလိုက်ရသည်။ ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးက အရွယ်လေးကလည်း ငယ်၊ လူကလေးကလည်း မိန်းမချောလေးလို ချော။ ဆံပင် ညို့ညို့ပျော့ပျော့စင်းစင်း ပခုံးထောက်လောက်ကို မျက်နှာလေးကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပေါ်အောင် ဘီးကုပ်ကလေးနှင့် ပင့်တင်ထားသည်။ မီးငယ်နဲ့ အရွယ်မတိမ်းမယိမ်းလေး။ မ ဖြစ်ဘူး. . . မ ဖြစ်ဘူး. . .။

စေတနာကိစ္စတုန်းက မိမိ သိပ်ပြီး မရိပ်မိတာကြောင့် အခုလို အချိန်တွေ လွန်မှ မ ဖြစ်မနေ လက်ခံလိုက်ရတာ လေ။ ခေတ်မင်းသား အစွမ်းအစရှိပေမယ့် မိဘမျိုးရိုး ဂုဏ်မရှိ။ မိမိအသိုင်း အဝိုင်းမှာ မျက်နှာငယ်ခဲ့ရသည်။ ဝေဖန်ခံခဲ့ရသည်။

အခု ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးက လာပြန်ပြီ။ ဒီတစ်ခါတော့ မိမိ

အကြမ်းကိုင်မှ ဖြစ်တော့မည် ။ ဟူး. . . စိတ်မောလိုက်တာနော်။ အေးအေးကို မနေရပါလား။ ကံကြမ္မာရယ်. . . ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် တစ်ယောက် တည်း အတွေ းတွေ နှင့် ချာချာလည်နေတော့သည်။

•••

အခန်း(၂)

အခန်း (၂)

'ဒုန်း. . . ဒုန်း. . .'

'ဒုန်း. . .'

'ဗိုက်ဆာတယ်. . . မြန်မြန်လေး ထမင်းပွဲပြင်ပေးပါ. . .'

ခေတ်သွေးသားရဲ့ မျက်လုံးတွေ ပြူး ကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရသည်။

'ဟဲ့. . . မီးဖိုခန်းကလူတွေ . . . မကြားကြဘူးလား. . . ဒီမှာ မီးငယ် အရှမ်းကို ဗိုက်တွေ လိမ့်ဆာနေပြီနော်၊ မြန်မြန်လေး ထမင်းပွဲ ပြင်ပေးကြတော့. . .'

သူ အခုမှရောက်တာမို့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ အခုနလေးတင် မိသားစုတွေ အားလုံး စားသောက်ပြီးကြလို့ သူ သန့်ရှင်းရေး ဝိုင်းလုပ်ပေးနေတာလေ။ အရေး ထဲကျမှ ထမင်းဟင်းချက်ကြီး ဒေါ်လင်းကလည်း ဗိုက်နာလှချည်ရဲ့ ဆိုပြီး အိမ်သာဝင်နေလေရဲ့ ။ ဝိုင်းကူ လုပ်ပေးနေတဲ့ သဏ္ဍာကလည်း လျှော်ထားတဲ့ အဝတ်တွေ သွားလှန်းနေသည်။ မီးဖိုခန်းထဲမှာ သူ တစ်ယောက် တည်း ရေသောက်နေရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့၏ ။

'ဒုန်း. . . ဒုန်း. . .'

'ခပ်မြန်မြန်လေး. . .'

အမလေး. . . ဘာ ဖြစ်လို့ ဒီလောက်ကြီး သော င်းကျန်နေရလဲ မသိဘူး။ ဟင်းတွေ က ခပ်ပြီး သားမို့ ထမင်းကို သူ မြန်မြန်လေး ခူးလိုက်သည်။ ယောက် ားလေးဆိုပေမယ့် မေမေနဲ့အတူတူ နေလာခဲ့ရတာ မို့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် တတ်အပ်တဲ့ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှု ကို သူ အကုန် တတ်ခဲ့သည်။ ဒီမီးဖိုခန်းမှာ လည်း သူ တစ်ယောက် တည်း ရှိနေတာမို့ မကြားချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ထွက်သွားလို့လည်း မရ. . .

မမ စေတနာရဲ့ ညီမပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ကိုကြီး ပြောပြထားတာလေ။ တစ်နေ့ကုန် တစ်နေခန်း ဘယ်သွားနေမှန်းမသိ။ သူတို့ရောက်တဲ့ မနက်တည်းကိုက မတွေ့ရတာ ။ အခုမှ အပြေးအလွှား ဝင်လာပြီး သော င်းကျန်းနေ၏ ။

'ဟေ့. . . မြန်မြန်ဟေ့. . . မြန်မြန်၊ ဒီမှာ အစာအိမ်တွေ ပေါက်ထွက်တော့မယ်နော်. . .'

အစာအိမ်တွေ တောင် ပေါက်ထွက်တော့မယ်ဆိုပါလား။ မိန်းကလေးတန်မဲ့ အသံအကျယ် ကြီးနှင့် အော်နေသည်။

'ဒေါ်လင်း. . . ဒေါ်လင်း. . .'

ဒေါ်လင်းနာမည် ကို တွင် တွင် ကြီး အော်ခေါ်နေသော မင်္ဂလာ။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ shopping ထွက်ပြီး အခုမှ ဗိုက်ဆာမှန်း သတိထားမိ၏ ။ အချိန်ကလည်း နေ့လယ်နှစ်နာရီထိုးတော့မည် ဆို တော့ ဆာလာပြီပေါ့။ အိမ်နောက်ဖေး မီးဖိုခန်းထဲ အသံတွေ ကြားနေရက်နှင့် သူမခေါ်တာကိုတော့ ပြန်ထူးသံ မကြားရချေ။ မင်္ဂလာ တစ်ယောက် အံ့သြသွားရသည်။

ဗိုက်ဆာလွန်းလို့ ရင်တွေ ပင် တလှပ်လှပ်တုန်နေပြီ။ လက်တွေ ပင် တုန်ယင်ချင်နေ၏ ။ ကြာ လိုက်တာ. . . အခုထိ လာမပေးသေး၊ သူမ စိတ်မရှည်စွာ ထရပ်လိုက်ပြီး မီးဖိုခန်းဘက် လျှောက် သွားလိုက်သည်။

'ဒေါ်လင်း. . . ဟင်. . . ရှင်. . . ရှင်. . . ရှင်. . .'

မထင်မှတ်ဘဲ မီးဖိုခန်းဘက်ဝင်လိုက်တဲ့ မင်္ဂလာ တစ်ယောက် ထမင်းချက် ဒေါ်လင်းမဟုတ် ဘဲ အင်မတန်ချောလွန်းတဲ့ ကောင်လေး တစ်ယောက် ထမင်းတွေ ထည့်ထားတဲ့ ပန်းကန်လေးကို သယ်ပြီး ထွက်အလာနှင့် တည့်တည့်တိုးသွားရတာ မို့ သူမ ကိုယ်ကို တိမ်းရှောင်ရင်း စိုက်ကြည့်မိ သွားရသည်။

မင်္ဂလာ တစ်ယောက် ငေးသွားရသည်။ ကောင်လေး ကတော့ သူမကို

မော့ကြည့်ပြီး အဲ့ဒြဲ မှင်တက်နေတဲ့ မျက်နှာလေးက သူမအတွက် ရင်ခုန်ချင်စရာ။ သူမရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေ က ကောင်လေးမျက်နှာဆီက မခွာနိုင်။ အသက်ရှုသံတွေ တောင် မှား ယွင်းသွားရပြီ။ အဆက်မပြတ် ခုန်လှုပ်နေတဲ့ ရင်ခုန်သံလေးတွေ က ဘယ်လိုမှ တားဆီးထိန်းချုပ်လို့မရတော့။

ဝင်းဖန့်ဖန့် အသားအရေ၊ သွယ်လျမြင့်မားတဲ့ အရပ်အမောင်း၊ ချောလွန်းတဲ့ မျက်နှာ၊ ဆံပင် အညိုစင်းစင်းလေးတွေ ကို မျက်နှာလေးပေါ်အောင် တစ်ဝက်ကို နောက်မှာ ချည်ထားသည်။ သူမ ကောင်လေးကို မျက်လုံးပြူး ကာ ကြည့်ပြီး. . .

'ရှင်. . . ရှင်က. . .'

သူ့ကို ခပ်ညှို့ ညှို့ မျက်ဝန်းလေးတွေ နဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး မေးလာတဲ့ ရဲတင်းသက်လွက်တဲ့ သူမကို ခေတ်သွေးသား တစ်ယောက် ဘယ်လိုပြန်အဖြေပေးရမှန်း မသိတော့ပါ။ သူမရဲ့ မျက်ဝန်း တွေ နှင့် လည်း နောက်တစ်ကြိမ် မဆုံချင်တော့။ မိန်းကလေးတွေ နှင့် အကျွမ်းတဝင် မနေခဲ့ဘူးတဲ့ သူ့အတွက် တုန်လှုပ်ချင်စရာ. . .။

ဘယ်က ကောင်လေးပါလိမ့်. . . သူမ တစ်ခါမှ မတွေ ့ဘူးတဲ့ ကောင်လေး တစ်ယောက် ပါပဲ။ အိမ်မှာ အလုပ်သမားအသစ်ခန့်လိုက်တာလား. . .။ ဒါလည်း မ ဖြစ်နိုင်ဘူး. . . ကောင်လေးရဲ့ ရုပ်ရည်နဲ့ ဝတ်ထားတာက အလုပ်သမားပုံစံမှ မဟုတ်တာ။ ပြီးတော့ ဒီလိုရုပ်ရည်မျိုးနဲ့ ကောင်လေး ကိုလည်း ခြံစောင့်သန့်ရှင်းရေး အ ဖြစ် မာမီက ခန့်မှာ မဟုတ်. . .။ အရုပ်ဆိုးဆိုး ကောင်လေးတွေ ကို ပဲ ရွေးချယ်ပြီး ခန့်တတ်တာ။

'သြော်. . . မမလေး. . .'

အနောက်ဘက်က ရောက်လာတဲ့ အသံကြောင့် သူမ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်ဖော် မလေး သန္တာ။ သူမကို မြင်လိုက်တော့ ပျာယာခတ်သွားသည်။ သန္တာက မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေ နဲ့ သူမကို ကြည့်ပြီး. . .

'ဟယ်. . . အစ်ကိုလေး ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ၊ ဒါ ယောကျ်ားလေးတွေ လုပ်ရတဲ့အလုပ် မှ မဟုတ်တာ. . .၊ မမလေး ထမင်းစားဖို့ဆိုရင်လည်း သန္တာ့ကိုခေါ်လိုက်တာ

မဟုတ်ဘူး၊ ထားခဲ့ ထားခဲ့. . . အစ်ကိုလေး မလုပ်နဲ့. . . သန္တာပဲ လုပ်ပေးလိုက်မယ်. . .'

အိမ်ဖော်မလေး သန္တာရဲ့ ခေါ်သံက တရိုတသေလေးပဲ။ အစ်ကိုလေးတဲ့။ သန္တာက သူမကို တစ်လှည့်ကြည့်ပြီး ထမင်းပန်းကန်တွေ ကိုင်ထားတဲ့ သူ့ကိုလည်းတွေ့ရော အားနာပါးနာနှင့် ထမင်း ပန်းကန်ကို သူ့လက်ထဲက ပြောင်းရွှေ့ကာ ယူသွားသည်။ ပြီးတော့ သွက်လက်စွာ ထမင်းပွဲတွေ ကို ဆက်ပြီး ပြင်ဆင်ပေးနေသည်။

ဒါကို သူရော သူမပါ ငေးကြောင်ကြည့်နေမိသည်။ နောက်မှ သူ သတိရပြီး ချာခနဲလှည့် အထွက်. . .

'ဟိတ်. . . နေဦး. . .'

ပီပီသသ တားဆီးသံ. . .။

'ရှင်. . . ဘယ်သူလဲ. . .'

'ဗျာ. . .'

'ရှင် ဘယ်သူလဲလို့ မေးနေတာလေ၊ မြန်မာစကားကို နားမလည်ဘူးလား. . .'

မြင်မြင်ချင်း စောက်နဲ့ထွင်းဆိုသလို သူမစကားကြောင့် သူ ပိုပြီး လန့်သွားရသည်။ အိမ်ကြီး ရှင်၏ သမီးအငယ်မို့ သူ အလန့်ကြီးလန့်နေမိသည်။

'ရှင့်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ၊ ဒီတိုက်ကြီးထဲကိုရော ဘယ်လိုအကြောင်းအရာကြောင့် ရောက်လာတာလဲ ပြောလေ. . .'

မင်္ဂလာ သိချင်လွန်းလို့သာ မေးရတာ ပါ။ သူမ စတိုင်(လ်)က တကယ့်ကိုအပုံစား။ အလန်း စား ခေတ်မိန်းကလေးပီပီ ခေတ်ရေ့ပြေးနေတဲ့ ဟော့ရှော့ဒီဇိုင်းမို့ သူက သူမကို ထိတ်လန့်နေပုံ ရ၏ ။

'ဟိတ်. . . မေးနေတယ်လေ. . . ရှင့်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲလို့. . .'

'ခေတ်သွေးသားပါ. . .'

'ခေတ်သွေးသား. . . ဟုတ်လား. . .'

'ဟုတ်ကဲ့. . . မမလေး. . .'

အဲ. . . မမလေးတဲ့. . . သန္တာခေါ်သလို သူက လိုက်ခေါ်နေ၏ ။ သူမ ရယ်ချင်သွားရသည်။ ကောင်လေးက သူမ ပုံစံကြောင့် ထိတ်လန့်နေပုံက တစ်မျိုးကြည့်လို့ကောင်းနေသည်။ ခေတ်သွေး သားဆိုတဲ့ နာမည် ကို ကြားလိုက်ရတဲ့အပြင် သူ့ရဲ့ မျက်နှာက ခေတ်မင်းသားနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် ဖြစ် နေတာမို့ သူမ စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်း တော့ ရိပ်မိနေပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်လေးကို တမင်ညစ် ချင်တာမို့. . .။

'ရှင်က ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီကိုရောက်နေတာလဲ ခေတ်သွေးသား. . .'

'ဗျာ. . .'

မေးခွန်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မပြီးနိုင် မစီးနိုင် မေးနေတဲ့ သူမကြောင့် သူ စိတ်အညစ်ကြီး ညစ်သွားရသည်။ ဒီကောင်မလေးနဲ့တော့ ခက်တော့တာပဲ။ ဒီဇိုင်းကလည်း တကယ့်ကို လန်ပျံထွက် နေသည်။ မိန်းကလေးတန်မဲ့ ရဲတင်းလွန်းသည်။ တကယ်ဆို သူ့အကြောင်း သိချင်ရင် အိမ်ဖော် မလေး သန္တာကို မေးပါတော့လား။

'ခေတ်သွေးသား. . .'

'ဗျာ. . .'

'ရှင်က. . .'

'ဟို. . . ကျွန်တော် က ကိုခေတ်မင်းသားရဲ့ ညီပါ. . .'

'သြော်. . . ဒါကြောင့် ကိုး. . . ကျွန်မက ရှင့်မျက်နှာကို သေချာကြည့်နေတာ၊ တစ်ယောက် ယောက် နဲ့ ဆင်ပါတယ်လို့. . . အခုတော့ ခဲအိုကြီးရဲ့ ညီကိုး. . .'

သူမရဲ့ ပွင့်လင်းတဲ့စကားကြောင့် ယောက်ျားလေးတန်မဲ့ ရဲသွားတဲ့မျက်နှာကို သူမ ခပ်ပြုံး ပြုံး လေး စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သိပ်ရိုးသားတဲ့ ကောင်လေးပါလားကွယ်. . . သူ့ရဲ့ ပုံရိပ် တွေ က သူမရဲ့ နှလုံးသားတည့်တည့်သို့ ဒိုင်းခနဲလာထိမှန်၏ ။ ဒီလောက်ဆို သူ့ရဲ့

စိတ်တွေ ဘယ်လောက်ထိ ရှုပ်ထွေးနေပြီဆိုတာ သူမ ရိပ်မိလိုက်ပြီ။

ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့် မှန်းမသိ။ သူနှင့် အခုလို စကားတွေ ပြောနေတာ သူမ စိတ်တွေ ပျော်ရွှင်နေရသည်။ စောစောက ဆာနေတဲ့ဗိုက်က အခုတော့ ပြည့်အင့်လို့ပါလား။ ရင်ခုန်သံလေး တွေ ကြားမှာ စီးမျောလာရင်း ချောလွန်းတဲ့ သူ့မျက်နှာကို သူမ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ စကားတွေ ရှာကြံပြီး သူ့ကို ရင်းနှီးအောင်ပြောနေမိသည်။

'မမလေး. . .'

'ဘာလဲ. . .'

အနောက်ဘက်ဆီက သန္တာရဲ့ ခေါ်သံကြောင့် သူမ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ မျက်ခုံးလေးတွန့်ပြီး ပြန်ကြည့်လိုက်တော့. . .

'ဟို. . . ထမင်းပွဲ ပြင်ပြီးသွားပြီလို့ ပြောတာပါ. . .'

'ဟာ. . . အရေး ထဲ. . . နင်ကလည်းဟာ ထားလိုက်. . . ထားလိုက်. . . ငါ ပြီးမှ စားမယ်'

'ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ မမလေး၊ ဒါဆို သန္တာ အိပ်ခန်းသန့်ရှင်းရေး သွားလုပ်လိုက်ဦးမယ် နော်. . .'

'အေး. . . အေး. . .'

သန္တာထွက်သွားတော့မှ သူရှိရာဘက် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူမမျက်ဝန်းလေးတွေ ပြူး ကာ မျက်ခုံးလေးတွန့်ကွေးသွားရသည်။ ဟိုကောင်လေး မရှိတော့ပါလား။ သူမ ဒီဘက်လှည့်ပြီး စကားပြောနေတုန်း သူ လစ်သွားပုံရသည်။

တော် တော် လည်တဲ့ ကောင်လေး။ နေနင့် ဦးပေါ့။ သူမစိတ်တွေ လှစ်ခနဲ ဟာသွားရ၏ ။ မင်္ဂလာ တစ်ယောက် စိတ်ထဲကနေ တိတ်တဆိတ်ကြိမ်းဝါးလိုက်ပြီး ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးအကြောင်းကို သူမ ပြုံး ပြုံး ကလေး တွေ းလိုက်မိသည်။

'ဂွီ. . . ဂွီ. . . ဂွလီ. . .'

ဟော မိုက်ထဲက အော်သံတွေ ပြန်ထွက်လာပြီ။ ထမင်းစားပွဲဝိုင်းသို့ လျှင်မြန်တဲ့ ခြေလှမ်း လေးတွေ နဲ့ အပြေးလေးသွားလိုက်မိတော့သည်။ ခေတ်သွေးသား ရှင် သိပ်ချောတာပဲ။ အပြစ်ကင်း စင်တဲ့ ရှင့်မျက်နှာလေးကို ကျွန်မ မေ့ဖျောက်လို့ မရ ဖြစ်နေပြီ။

...

အခန်း(၃)

အခန်း (၃)

'မီးငယ်...'

'ရှင်...'

အခန်းထဲကို မကြည်မလင်မျက်နှာပေးနဲ့ ဝင်လာတဲ့ မာမီ့ကို ကြည့်ပြီး သူမရဲ့ စိတ်ကူးယဥ် မှု လေးတွေ ပင် ပျောက်ကွယ်သွားရ၏ ။

'မာမီ...မီးငယ်ကို ပြောစရာရှိတယ်...'

'ပြောလေ...မာမီ...'

'ခေတ်သွေးသားအကြောင်း ပြောမလို့...'

'ရှင်...'

မာမီ့စကားကြောင့် သူမ အံ့သြသွားရသည်။ သူမလည်း အခုလေးတင် ခေတ်သွေးသား အကြောင်းကို သတိရပြီး တွေ းနေတာလေ။ သူမနဲ့ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ဆုံပြီး ပြန်ထွက်လာတော့ သူ့ကို ထပ်မတွေ ့ရတော့။ သူမ အောက်ထပ်တစ်ခုလုံးကို ရှာပြီးပြီ။ သူ့ရဲ့ အရိပ်အယောင်လေး တောင် မတွေ ့ရ။ သူမ ထင်ထားတာအပေါ်ထပ်က သူ့အခန်းထဲမှာ ရှိနေလောက်ပြီလို့ ထင်နေခဲ့ တာ။ အဲဒါကြောင့် သူမ အခန်းဘေးက အခန်းကို ချောင်းချောင်းနေမိသည်။ သူ့ကို ဒီအခန်းလွတ် ကလွဲပြီး တခြားဘယ်နေရာမှ ထားစရာမရှိဘူးလေ။ အောက်ထပ်က အခန်းတွေ က အလုပ်သမား တွေ အတွက် သီးသန့်လုပ်ထားတာ။ ရေချိုးခန်း အိမ်သာမပါတဲ့ အခန်းလွတ်တွေ လေ။ သူမ ချောင်း တုန်း မာမီ အခန်းထဲက ထွက်လာတာနှင့် တည့်တည့်တိုးသွားရ၏ ။

'မီးငယ်...'

'ရှင်...'

'ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးကို မီးငယ် တွေ့ပြီးပြီလား. . .'

ဟော. . .စကားစလာပြီ။ ကွေ့ဗ္ဗ သူမနဲ့ မဆုံရသေးဘူးဆိုရင် မာမီက ခေါ်မိတ်ဆက်ပေး မယ်ထင်ပါရဲ့။ ဒါဆို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး အဲဒီ ကောင်လေးကို စကားတွေ အများ ကြီး ပြောရတော့မည်။ စိတ်ထဲကနေကြိတ်ပြီး တွေ းရင်း တဟားဟားရယ်နေမိသည်။

'မီးငယ်. . .မာမီ မေးနေတယ်လေ. . .'

'ဟင့်အင်း. . .မတွေ့ရသေးဘူး. . .မာမီ. . .ဘယ်က ခေတ်သွေးသားလဲ. . . မသိဘူး'

သူမ တမင်တကာ မြောင်လိမ်ညာပစ်လိုက်သည်။

'အေး. . .ကောင်းတယ်၊ ညည်း သူနဲ့မတွေ့နဲ့. . .'

'ရှင်. . .'

မာမီ့စကားကြောင့် သူမ အရမ်းကို အံ့သြသွားရသည်။

'ဟုတ်တယ်. . .ညည်းတွေ့စရာလည်း မလိုဘူး၊ ပတ်သက်စရာလည်း မလိုဘူး မင်္ဂလာ၊ မာမီ လုံးဝ ခွင့်မလွှတ်ဘူး၊ ဟွန်း. . .ခေတ်မင်းသားရဲ့ တောင်းဆိုမှု ကို မလွန်ဆန်နိုင်လွန်းလို့သာ မာမီ လက်ခံလိုက်ရတာ ၊ ဒင်းကို ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ တစ်စက်ကလေးမှ ရှိမနေစေချင်ဘူး မီးငယ်ရေ'

ခါးသီးလွန်းတဲ့ မာမီ့စကားတွေ က ခေတ်သွေးသားသာ ကြားရင် အရမ်းကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမှာ ပဲ။

'သူတို့အမေက ဆုံးပြီဆိုတော့ ခေတ်သွေးသားကို တစ်ယောက် တည်း ထားလို့မရတော့ ဘူးလေ၊ ခေတ်မင်းသားက သူ့ညီရဲ့ ဘဝရေ့ရေး အတွက် ပညာကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ပေးပါ ရစေတဲ့၊ မာမီ ဖြစ်စေချင်တာက ကောင်လေးကို ကြို က်သလိုထောက်ပံ့ပါစေ၊ ဒီမှာ တော့ ခေါ်မထား စေချင်ဘူး. . .'

သူ့ဘဝက သနားစရာဘဝလေးပါလား။ မာမီက သူ့ကို လုံးဝမကြည်ဖြူချေ။

'မာမို့မှာ က သမီးအပျိုလေး တစ်ယောက် ရှိနေတယ်လေ. . .'

ဩော်. . . မာမီက သူမနဲ့ ခေတ်သွေးသားကို စိတ်မချတာပါလား၊ ဒီလောက်ဆို မာမို့ သဘောထားကို သူမ ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်လိုက်ပြီလေ။

'မာမီကလည်း ထင်စရာရှားလို့. . .'

'ထင်ရတယ် မီးငယ်ရေ၊ ဒီလိုဟာမျိုးတွေ က စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး၊ တော် ကြာ မာမို့သမီး နုနုထွတ်ထွတ်ကလေးကို ကြိုက်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ မာမီပဲ ရင်ကျိုးရမှာ . . .'

'မာမီ. . .'

'ဟင်. . .'

သူမ မာမို့စကားတွေ ကို ဆက်ပြီးနားမထောင်ချင်လို့ တားဆီးပစ်လိုက်သည်။ သူမ အသံစူး စူးလေးကြောင့် မာမီပင် လန့်သွားပြီး သူမမျက်နှာကို အလန့်တကြားမေ့ကြည့်၏ ။ ဒီတော့မှ သူမ ကိုယ်သူမ သတိထားမိပြီး မာမီစိတ်တွေ အေးချမ်းသွားအောင်. . .

'လာ့ကို အထင်သေးတာလား မာမီ. . .'

'ဘာရယ်. . .'

သူ့အတွက် မာမို့ကို သူမ အကောင်းဆုံး ကာဘာလုပ်မှ ဖြစ်တော့မည် လေ။

'လာက မာမို့သမီးပါ. . .'

'ဟင်. . .'

'မာမီ ဘာတွေ လျှောက်ပြီး စိုးရိမ်နေတာလဲ မာမီ. . . လာ အရမ်းစိတ်ဆိုးတာပဲ. . .'

'ဟို. . . မာမီကလေ. . .'

'မာမီ. . . စိတ်ပူတာ အရမ်းလွန်နေပြီ. . .'

'ဒါဆို မီးငယ်က. . .'

'လာတို့အိမ်မှာ လာမှီခိုရတဲ့သူကို မာမီရယ်. . .'

'အမလေး. . . မီးငယ်လေးရယ်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ မာမို့ရင်ထဲက အလုံးကြီး အခုမှပဲ ဝုန်းခနဲ ပြုတ်ကျသွားတော့တယ်. . .'

သမီးလေး မင်္ဂလာဆီက ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် အကြားချင်ဆုံးစကားတွေ ထွက်ကျလာသဖြင့် ဝမ်းသာအားရသည်။ မျက်ခုံးလေးတွေ တွန့်ကွေးပြီး ညစ်တစ်တစ်လေး ဖြစ်နေတဲ့ သမီးချောလေး ရဲ့ မျက်နှာသုန်မှု နှ်မှု နှ်လေးကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် စိတ်ချမ်းသာသွားရသည်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ကို တော့ ဒုန်းဒုန်းမချရဲသေးပါ။ မီးငယ်က ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးကိုမှ မတွေ့ရသေးတာ။ တွေ့လိုက်ရင် မီးငယ်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ ပြောင်းလဲမသွားနိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောရဲသလဲ. . .။

ခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ ကောင်လေးက မိန်းကလေးတွေ ရင်ခုန်ရလောက်တဲ့ ရုပ်ရည်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားတာ။ ဒီလောက်ချောလွန်းနေတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ မီးငယ်ကို ဘယ်လိုမှ စိတ်မချနိုင်သေး တာတော့ အမှန်ပါပဲ။

'မာမီ. . .'

'ဟင်. . .'

'အဲဒီ ကောင်လေးကို ဘယ်လောက်ထိ လက်ခံထားမှာ လဲ. . .'

'အင်း. . . မောင်ခေတ်မင်းသား ကတော့ ကျောင်းပြီးလို့ သူ့ဘဝသူ ရပ်တည်လို့ရရင် တော် ပါပြီတဲ့. . .'

'ဒါဆို သုံးလေးနှစ် လောက်တော့ လက်ခံပေးရမှာ ပေါ့. . .'

'အေးပေါ့ မီးငယ်ရယ်၊ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ. . .'

သုံးလေးနှစ် ဆိုလို့ သူမစိတ်ထဲ ကြိတ်ပြီး ပျော်သွားရသည်။ ဒီတိုက်ကြီးထဲ သူနဲ့အတူနေခွင့် ရမှာ လေ။ အတွေ းလေးနဲ့တင် သူမမျက်နှာလေး ပြုံး သွားရသည်။ ဒါကိုတော့ မာမီ မမြင်ချေ။

'မီးငယ်. . .'

'ရှင်'

'ကောင်လေးကို လုံးဝအရောမဝင်နဲ့နော်၊ ခပ်မှန်မှန်ပဲ ဆက်ဆံ. . . မာမီ ကတော့ လုံး၀ မျက်နှာသာမပေးဘဲ ဆက်ဆံထားတယ်၊ ဟွန်း. . . ညည်းအစ်မ စေတနာက ယောက် ျားမျက်နှာ လုပ်ပြီး မက်ကို ခေါင်းပေါ်တင်ချင်နေလို့ မာမီ ကြိတ်ပြီး ပြောထားရသေးတယ်. . .'

ကောင်လေး သနားပါတယ်။ သူ့ခမျာ အားကိုးစရာမရှိလို့ အစ်ကို့မျက်နှာတစ်ခုတည်းနဲ့ ဒီတိုက်ကြီးထဲ ဝင်လာရတာ ။ နည်းနည်း တော့ စာနာသင့်တာပေါ့ မာမီရာ။

'မီးငယ်. . .'

'ရှင်. . .'

'မာမီ အစိုးရိမ်ဆုံး ကတော့ မီးငယ်ကိုပဲ. . .'

'ဟာ. . . မာမီကလည်း. . .'

'ဒီတစ်ခါတော့ စေတနာလိုအ ဖြစ်မျိုး မာမီ အရောက်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ အမုန်းခံပြီး တားဆီး ရမှာ ပဲ၊ ငါ့သမီး နုနုထွတ်ထွတ်လေးကို ဘာအဆင့်အတန်းမှ မရှိတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက် နဲ့ အ ဖြစ်မခံနိုင်ဘူး. . .'

'ရှူး . . . မာမီကလည်း တိုးတိုးပြောပါ၊ မာမီ့အသံကို ဘေးခန်းက ကြား သွားပါဦးမယ်. . .'

'ကြားတော့ဘာ ဖြစ်လဲ. . . ဘယ်သူမှမရှိတဲ့ အခန်းလွတ်ကြီးဟာကို. . .'

'ရှင်. . .'

အခန်းလွတ်ကြီးတဲ့ ဒါဆို ခေတ်သွေးသားက သူမနဲ့ ဘေးချင်းကပ်အခန်းမှာ မဟုတ်ဘူး ပေါ့။

'အဟင်း. . . ဟင်း. . . ဒင်းက ဘာအခြေအနေမှမရှိဘဲ တိုက်ကြီးပေါ် အခန့်သားနေချင်လို့ ရမလားကွယ်. . . ဒီလို မာမီက အကျောဘယ်ခံလိမ့်မလဲ၊ အောက်ထပ်က လွတ်နေတာနဲ့ အလုပ် သမားဒေါ်လင်းနဲ့ သန္တာတို့ဘေးခန်းမှာ နေရာစီစဉ်ပေးခိုင်းလိုက်တာပေါ့. . .'

သူမရင်ထဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။ ဒါပေမဲ့ မာမီ ရိပ်မိသွားမှာ စိုးတာမို့ သူမမျက်နှာ သိပ်မပျက်ရဲသေး။ မာမီက သူမနဲ့ အမိကစိုးရိမ်နေတာ မဟုတ်လား။ သူ့အပေါ် သူမ နည်းနည်း လေး စိတ်ဝင်စားလိုက်တာနဲ့ သူ့ဘဝ ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။ သူမ ဝန်ခံပါသည်။ သူ့ကို မြင်မြင် ချင်း ချစ်မိသွားသည်။ ဘယ်လိုမှ မေ့လို့မရတဲ့ သူ့မျက်ဝန်းရီဝေဝေတွေ က သူမအာရုံမှာ ခိုတွယ်နေ သည်။ သူ့ရဲ့ ဘဝကို သိလိုက်တော့ ပိုလို့သနားစိတ်နှင့် သံယောဇဉ်တွယ်နေ၏ ။

ဒါကိုသာ မာမီသိကြည့်စမ်း. . သူ့အထုပ်ဆွဲပြီး ရွာကို ပြန်ခိုင်းတော့မှာ . . . ဘယ်သူ့မျက် နှာကိုမှ မထောက်ထားတတ်တဲ့ မာမီ့စိတ်က အရမ်းမြန်သည်။ သူမကြောင့် သူ့ရဲ့ အနာဂတ် လမ်းကြောင်းတွေ မပျောက်စေချင်။

'မီးငယ်. . . ဟဲ့. . . မီးငယ်. . . ဘာတွေ တွေ းနေတာလဲ. . .'

'ဟို. . . ဟို. . . ဖုန်းပြည့်လှုံ့အကြောင်းပါ မာမီ. . .'

သူမပါးစပ်က တွေ ့တဲ့နာမည် တစ်ခုကို ကောက်ပြီး ခုတုံးလုပ်လိုက်ရသည်။ သူ့အကြောင်း တွေ းနေတာကိုတော့ မပြောရဲ။

'ဟင်း. . . ဟင်း. . . မီးငယ် ရွတ်ပြတဲ့နာမည် တွေ က များ လွန်းလို့ မာမီတောင် မမှတ်မိ နိုင်တော့ပါဘူးကွယ်. . . အဟင်း. . . ကောင်းတယ်. . . ကောင်းတယ်. . .

ခေတ်သွေးသား မဟုတ်ရင် ပြီးရော. . .'

'ဟော. . . လာပြန်ပြီ. . . ဒီခေတ်သွေးသားဆိုတဲ့ နာမည် ၊ မာမီနော် လာ စိတ်တိုလာပြီ၊ မာမီ ခဏခဏ ပြောလို့ စိတ်ဝင်စားလာပြီနော်. . .'

'အမလေး. . . အမလေး. . . မပြောနဲ့ဆိုလည်း မပြောတော့ပါဘူးကွယ်၊ စိတ်တော့ မဝင် စားလိုက်ပါနဲ့ ရှစ်ကြီးခိုးပါရဲ့ တော် ၊ မီးငယ်ပါ ထပ်ပါသွားရင် မာမီသေလိမ့်မယ်. . .'

'ဟင်. . . ဟင်. . . အလကားစတာပါ မာမီ၊ ကဲ. . . ကဲ. . . စိတ်ချလက်ချသာ မာမီ အနားယူပါ၊ လာ့အတွက် လုံးဝစိတ်မပူနဲ့. . .'

'မီးငယ်. . .'

'ရှင်. . .'

'ကောင်လေးက အိမ်မှာ ခိုင်းတဲ့ ခြံထဲက အလုပ်သမားသာသာလေးပါကွယ်၊ မီးငယ်လည်း ကိုမင်းရဲ့ ညီဆိုပြီး အားနာမနေနဲ့ ခိုင်းသာခိုင်း. . .'

'ဟယ်. . . မာမီကလည်း. . .'

မာမီ့စကားကြောင့် သူ့ကို သူမ အားနာသွားမိသည်။

'ဘာမာမီကလည်းလဲ. . . မီးငယ်နော်. . .'

မာမီ့မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွားတာမို့ သူမစိတ်တွေ ပျာယာခတ်သွားရသည်။

'မဟုတ်ပါဘူး မာမီရာ၊ ကိုမင်းရှေ့တော့မလုပ်နဲ့လို့ ပြောမလို့ပါ၊ ကွယ်ရာတော့ တစ်မျိုးပေါ့'

သူမစကားကြောင့် မာမီရဲ့ မယုံသင်္ကာအကြည့်တွေ ယုတ်လျော့သွားပြီး ခပ်စူးစူးစိုက် ကြည့်ကာ တစ်ခွန်းပဲ ပြောသည်။

'ပြီးရော. . .'

ဟူး. . . ရင်မောရပါလား။ သူမတောင် ဒီလောက်ရင်မောနေရရင် အဓိက ပတ်သက်ဆက် နွှယ်နေတဲ့ မမ စေတနာက ပိုပြီးတော့တောင် ရင်မောရမှာ ပေါ့။ တစ်ဖက်က မိခင်၊ တစ်ဖက်က ယောက်ျား။ မောပေဦးတော့. . . မမရေ။

'မာမီ. . . လာ့ကို ပိုက်ဆံနည်းနည်း ပေးဦးနော်. . .'

'ဟယ်. . . မနေ့ကလည်း ပေးထားသေးတယ်လေ. . . ကုန်ပြီလား. . .'

'Shopping ထွက်လိုက်တာ ကုန်ပြီ. . .'

'အသုံးကြီးလှချည်လား မီးငယ်ရယ်. . .'

'မာမီကလည်းကွာ. . . စိတ်ညစ်လိုက်တာ. . . ပိုက်ဆံတောင်းတိုင်း အမြဲတမ်းအဆင်ပြေ ချော့မွေ့ရတယ် မရှိဘူး၊ အရမ်းစိတ်ရှုပ်တာပဲ၊ မယူတော့ဘူး သွားတော့မယ်. . .'

ပြောပြောဆိုဆို ဆိုးခနဲ ဆတ်ခနဲ နေရာတကာ အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး ထွက်သွားဖို့ပြင်နေတဲ့ သမီး ဖြစ်သူကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် မျက်လုံးတွေ ပြူး ကျယ်သွားရသည်။

'ဟဲ့. . . မီးငယ်. . . ဒါက ဘာလဲ. . .'

'မိုက်ဆာလို့ မုန့်သွားယူမလို့. . .'

'ဟဲ့. . . ပိုက်ဆံသွားယူဦးလေ. . . ဒီကလေးမတော့. . .'

မာမီ့စကားနားမထောင်တော့ဘဲ သူမ အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာခဲ့သည်။ မာမီက အချိန် တန်ရင် ပိုက်ဆံထုတ်လာပြီး သူမဆီလာပေးမှာ ပဲလေ။ အဲဒါကိုစောင့်ပြီး ယူရင် သူ့အတွက် အချိန် တွေ ကုန်သွားမှာ ပေါ့။ ကောင်လေးကို အောက်ထပ်မှာ ထားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတစ်ခုနဲ့တင် သူမ အတွက် အရမ်းလုံလောက်သွားပြီလေ. . .။

•••

အခန်း(၄)

အခန်း (၄)

‘ခေတ်သွေးသား. . .’

‘ဟင်. . . မင်း. . .’

‘မင်္ဂလာပါ. . . မမစေတနာရဲ့ ညီမလေး. . .’

သိသားပဲ။ မာမီကြီး သူ့ကိုခေါ်ပြီး အသိပေးထားတာလေ။ မင်္ဂလာဆိုတဲ့ သမီးအငယ်တစ် ယောက် ရှိတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို အနေမှန်မှန်ပဲနေပါတဲ့။ မီးငယ်က နည်းနည်း အလိုလိုက်ထားလို့ ဆိုးတယ်။ သူမနဲ့ သိပ်ပြီးအရောတဝင် မဆက်ဆံနဲ့တဲ့လေ။

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ရဲ့ အသက်က မင်္ဂလာပဲဆိုတာ ကိုကြီးကလည်း သတိပေးထားသေးသည်။ ခပ်တင်းတင်းပဲနေတာ အကောင်းဆုံးပဲဟု တိုးတိတ်စွာ မှာ ခဲ့၏ ။ အဲဒီ တစ်ခုကလွဲပြီး ဘယ်လိုနေနေ ဘာလုပ်လုပ် ဘာမှပြဿ နာမရှိဘူးတဲ့လေ။ ခက်နေတာက အဲဒီ မင်္ဂလာဆိုတဲ့ နာမည် ခပ်ဆန်းဆန်း နဲ့ ကောင်မလေးပဲ။

သူက မပတ်သက်ချင်လို့ ရှောင်လေလေ သူမက ဘယ်အချိန်အရောဝင်ရမလဲလို့ပဲ စောင့် ကြည့်လေလေပဲ။ အခုလည်း ကြည့်လေ ရေဘူးတွေ ရေဖြည့်ပြီး ရေခဲသေတ္တာကို သန့်ရှင်းရေး လုပ် နေတုန်း သူမ ရောက်လာပြီး. . .

‘ခေတ်သွေးသား. . .’

သူ မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး နေပစ်လိုက်သည်။ မာမီကြီးကလည်း မလွယ်။ ကိုကြီးရှေ့ ကျတော့ သူ့ကို ဆက်ဆံတာတစ်မျိုး။ ကွယ်ရာကျတော့ မျက်နှာထိမျက်နှာထားကြီးနှင့် နေသည်။ မမစေတနာ ကတော့ မဆိုးပါဘူး။ သူ့ကို မောင်အရင်း တစ်ယောက် လို ချစ်ရှာပါသည်။ ဒါပေမဲ့ မာမီ ကြီးကို ကြောက်ရပုံပင်။ သူ့ကို အရောမဝင်ရဲဘဲ ကရုဏာမျက်ဝန်းရှလေးတွေ နဲ့ပဲ လှမ်းလှမ်းကြည့် နေတတ်သည်။ သူ

ကတော့ မမနာရဲ့ အခက်အခဲကို နားလည်ပေးလို့ရနေသည်။ အဲဒါကြောင့် လည်း ယောက်
ားလေးတန်မဲ့ ဘာမှမနိုင်းပေမယ့် အလိုက်တသိလေးပဲ အိမ်အလုပ်တွေ ကို သူဝိုင်း
ကူလုပ်ကိုင်ပေးသည်။ ဒါကို မာမီကြီးက ကျေနပ်နှစ်သက် တဲ့ မျက်ဝန်းတွေ နှင့်
မသိဟန်ဆောင်ပြီး မတားဆီးဘဲ နေသည်။

'ခေတ်သွေးသား. . .'

သူ့ပခုံးကို သူမက အသာရိုက်ရင်းခေါ်သည်။ သူမက သူ့ရှေ့တည့်တည့်က
ပိတ်ရပ်လိုက် သည်။ ဝတ်ထားတာ လန်းသလောက် ရဲတင်းလွန်းတဲ့ ကောင်မလေးပါလား။

'ရှင့်ကို ခင်ချင်တယ်. . .'

ဒီနေ့ သူမ အပြင်ကို သွားနေတာမို့ မာမီက စိတ်ချလက်ချ သူ့သူငယ်ချင်းရဲ့ အလှူ
ကို သွားသည်။ မမနဲ့ ကိုကြီးကလည်း အလုပ်သွားနေကြတာမို့ တိုက်ကြီးထဲမှာ သူနှင့်
အလုပ်သမား တွေ ချည်းပဲ ကျန်နေမယ်ဆိုတာ သူမ သိထားပြီးသား သူမ အိမ်မှာ နေရင်
မာမီက အလှူသွားမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့် အထွက်ပြလိုက်တာ။

အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ကြည့်တော့ မာမီ မရှိတော့ဘူးတဲ့။ အဲဒါနဲ့ သူမ တမင်ပဲ
ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့မျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး သူနဲ့ ရင်းနှီးချင်လို့လေ။ မိန်းကလေးတန်မဲ့
ရဲတင်းလွန်းတယ်လို့ ပြောချင်ပြောပါစေတော့။ သူမက တစ်ဖက်သတ်ချစ်နေခဲ့သူကိုး။ ဒါကို
သူက စာနာထောက်ထားမှု ကင်းမဲ့စွာ အရေး မစိုက်လုပ်နေသည်။

'ခေတ်သွေးသား. . .'

'ဗျာ. . . မမလေး. . .'

'ဟင်. . . ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်. . .'

'ဟို. . . မမလေးလို့'

'တော် စမ်း. . . ခေတ်သွေးသား. . .'

သူမ ဒေါသထွက်သွားပုံရသည်။ မမလေးလို့ မာမီကြီးက

တရိတသေခေါ်ခိုင်းထားတဲ့ အတိုင်းခေါ်တာ သူ ဘာတွေ များ မှာ းလို့လဲ။ သူမက ဒါကို ဘာလို့ဒေါသတကြီး အော်ရတာ ပါလိမ့်။

'ရှင်. . . ရှင့်ကို ဘယ်သူက ဒီနာမည် ခေါ်ခိုင်းလို့လဲ၊ လာလို့ပဲ ခေါ်ပါ၊ မမလေးလို့ ဘယ်တော့မှ မခေါ်နဲ့၊ ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး သွေး. . .'

လာလို့ခေါ်တဲ့။ မမလေးလို့ခေါ်တာ မကြိုက်ဘူးတဲ။ တစ်ယောက် က တစ်မျိုး တစ်ယောက် ကတစ်မျိုးနဲ့ ကြားကနေ သူ ရှုးတော့မည် ။ ပညာရေး အတွက်သာ ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီးထားရ သဖြင့် ကျန်တာတွေ ကို သည်းခံဖို့စိတ်ကို မွေးထားရသည်။ ကိုကြီးက လူ့အောက်ကျို့လို့ ပမသေ ဘူးတဲ့။ အရေး ကြီးတာ ကိုယ့်ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်ရရေး က အရေး ကြီးတာတဲ့လေ။ အဲဒါကြောင့် သူ့စိတ်တွေ ကို ထိန်းထားရတာ ပါ။

'သွေး. . .'

'ဟုတ်ကဲ့. . . ပြောပါ. . .'

'ကျွန်မ ရှင်နဲ့ ခင်ချင်တယ်. . .'

'ဟုတ်ကဲ့. . .'

'ကျွန်မကို ပြန်ခင်ပါ သွေး. . .'

'ဗျာ. . .'

'ရှင် ကျောင်းတက်ရတော့မယ် မဟုတ်လား သွေး. . .'

'ဟုတ်ကဲ့. . .'

'ဟိတ်. . . ရှင်က တခြားစကားမပြောတတ်တော့ဘူလား. . .'

သူမ သူ့ကို သိပ်ချစ်မိသွားပြီ။ မိန်းကလေးဆိုတော့ စပြောလို့လည်း မရ။ ပြောချင်စိတ်တွေ ကို ရင်ထဲမှာ ပဲ အော်ပြောနေမိသည်။ သူမကို အထင်သေးသွားမှာ ကိုလည်း စိတ်ထဲက ကြောက် နေမိသည်။

'သွေး. . .'

'ဗျာ. . .'

သူ ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်လိုက်စဉ် အရောင် တွေ တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ ရွှန်းလဲ့တောက်ပနေတဲ့ သူမရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေ နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ ဖျတ်ခနဲ ငုံ့ကျသွားတဲ့ သူမရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေ က ဘာရယ်လို့ အတတ်မပြောနိုင်တဲ့ ခံစားမှု တစ်ခုက သူ့ရဲ့ ရင်ထဲကို ဖြည်းညင်းစွာ တိုးဝင်သွားတာကို တော့ သတိမထားချင်ပါပဲ ထားမိသွားရသည်။

'ကျွန်မ ရှင်နဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ချင်ပါတယ်၊ တကယ်လို ရှင့်ဘက်က သူငယ်ချင်းအဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ရှင့်ရဲ့ ရန်သူမ ဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ အဲဒါကို သွေး နားလည်ပေးပါ. . .'

သွေး နားလည်ပေးပါတဲ့။ နူးညံ့လိုက်တဲ့စကားသံလေးပါလား။

'သွေးရဲ့ ဘဝနဲ့ အနာဂတ်ကို ကိုယ်တိုင်မဖန်တီးနိုင်ပေမယ့် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အောင်မြင်မှု တွေ နဲ့ စင်ပေါ်တက်လှမ်းသွားတာကို ငေးကြည့်ပြီး လက်ခုပ်တီးပေးချင်တဲ့သူဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်မ တစ်ယောက် တည်း ရှိနေတယ်ဆိုတာကိုတော့ ယုံကြည်ပေးပါ သွေးရယ်. . .'

သူမ ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ၊ သူမပြောတဲ့စကားတွေ ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သူ လုံးဝနားမလည် သူသိတာက သူမ သူ့အနားမှာ ရှိနေတာ သူ့အတွက် အကြီးမားဆုံး အန္တရာယ်ကြီးပါ။ အခုလို နှစ် ယောက် သား စကားပြောနေတာကို မာမီကြီးသာ တွေ့သွားကြည့်စမ်း။ ဘယ်လောက်တောင် မိုးမီး လောင်သွားမလဲ။ ဘယ်လိုမှ ဖြေရှင်းပြလို့ ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့ရဲ့ ပညာရေး ကလည်း ရှိသေး တယ်လေ။

သူမ သူ့အနားရှိနေတာ သူ့အတွက် ကတော့ တကယ့်ကို စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာကြီးပါ။

ထိုစဉ် ခြံထဲမောင်းဝင်လာတဲ့ ကားသံသဲ့သဲ့။ မင်္ဂလာ တစ်ယောက် မျက်လုံးပြူး သွားရသည်။ ဒါ မာမီပြန်လာတာ။ သူမ စကားကို မြင်ရင် မာမီစိတ်ပူတော့မှာ ပဲ။

'ရှင့်ကို ကျွန်မပြောတာ ကြားရဲ့ လား. . . ခေတ်သွေးသား. . .'

'ဗျာ. . .'

ရုတ်တရက်ကြီး ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ထွက်ကျလာတဲ့ သူမရဲ့ ဒေါသသံစူးစူးက. . .

'ဘာလဲဗျာ. . . ဘာလဲဗျာ. . . ရှင်က ဒီပစ္စည်းတွေ ရဲ့ တန်ဖိုးကိုမှ နားမလည်တာ၊ ရှင်က ဘယ်နမြောမလဲ၊ လုပ်တာကိုင်တာလည်း ကြမ်းလိုက်တာ ၊ ဒါတွေ က ပိုက်ဆံနဲ့ပေးပြီး ဝယ်ရတာ ရှင့်၊ အလကားရတာ မဟုတ်ဘူး'

ခါးလေးနှစ် ဖက်ကို ဟန်ပါပါထောက်ပြီး ဒေါသမျက်ဝန်းလေးတွေ နဲ့ စိုက်ကြည့်တာ စောစောက သူ့ရှေ့မှာ ရှိနေသော မင်္ဂလာဆိုတဲ့ ကောင်မလေးပုံစံနဲ့ လုံးဝမတူအောင် ခြားနား သွားတဲ့သူမကိုကြည့်ပြီး သူ အံ့လည်းသြ၊ နားလည်းမလည်နိုင်အောင်ပင်. . . ငေးကြောင်ပြီး ကြည့် နေမိသည်။ သူမ ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာပါလိမ့်။

'ဘာလဲ. . . ရှင်က ရှင့်အစ်ကိုရဲ့ အားကိုးရှိတယ်ဆိုပြီး လူကို ပမာမခန့်လုပ်တာလား ခေတ်သွေးသား'

'ကျွန်တော် . . .'

'တော် စမ်း. . . ရှင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ထား. . . ကျွန်မကို ဘာမှရှင်းပြဖို့ မကြိုး စားပါနဲ့. . .'

မျက်စိမျက်နှာပျက် ဖြစ်နေသော သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး သူမရဲ့ ရင်ထဲ နင့်သည်းသွားရ သည်။ မာမီရှေ့မှာ မို့ပါ ခေတ်သွေးသားရယ်။ ကျွန်မကို အထင်မလွဲလိုက်ပါနဲ့နော်။

'ကြည့်လိုက်ရင် ဂျစ်ကန်ကန်နဲ့. . . လူတွေ ကို ကလန်ကဆန်လုပ်တဲ့နေရာမှာ

တော့ နစ် ယောက် မရှိဘူး. . .'

'မဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျွန်တော် က. . .'

'ဟဲ့. . . ဟဲ့. . . မီးငယ်၊ ဒါက ဘာ ဖြစ်နေတာလဲ. . .'

အနောက်ဘက်မီးဖိုခန်းဆီမှ ဆူညံ ဆူညံ အသံဗလံကြောင့် အလှူအိမ်က ပြန်လာတဲ့ ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် တစ်ယောက် မျက်လုံးပြူး သွားရသည်။ ခြံထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ မီးငယ်ရဲ့ ကားကို မြင်လိုက်တော့ ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ မီးငယ်က ဘယ်တုန်းကမှ ဒီအချိန် ပြန်လာဖူးလို့လဲ။ တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း လျှောက်လည်ပတ်နေတတ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ် ယောက် လေ။ ပြီးတော့ တိုက်ထဲမှာ က ဟိုကောင်လေးက ရှိနေသေးတာမို့ မီးငယ်အတွက် စိုးရိမ် သွားရသည်။

'ဟဲ့. . . မီးငယ်. . .'

မင်္ဂလာဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဆီက ထွက်ကျလာတဲ့ စကားလုံးတွေ ကြောင့် ရှက်စိတ်တွေ ရော၊ မာနကြောင့် ထွက်ကျလာတဲ့ နာကြည်းချက်တွေ ရော အားလုံးပေါင်းပြီး သူ့အသံမထွက်တော့။

'ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ မီးငယ်ရယ်၊ လာစမ်းပါဦး. . .'

ဒေါသတကြီး ဖြစ်နေတဲ့ သမီး ဖြစ်သူ မင်္ဂလာရဲ့ လက်ကိုဆွဲကာ အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်ပြီး မေးမိသည်။

'ဘာ ဖြစ်ရမှာ လဲ မာမီရယ်၊ အပြင်ကနေ ပြန်လာတာ ခေါင်းတွေ ကိုက်လို့ သံပရာရည်လေး သောက်ချင်လာတာနဲ့ သန္တာကို ဖျော်ခိုင်းမလို့ မီးဖိုခန်းထဲ ဝင်လာတာ၊ သန္တာတို့ ဒေါ်လင်းတို့က လည်း မရှိကြဘူး၊ သူက ရေဘူးတွေ ကို ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်နေတာတွေ ့လို့ သံပရာရည် ဖျော် တတ်ရင် တစ်ခွက်လောက်ဖျော်ပေးပါလို့ ပြောတာကို သူ့အလုပ်သူ ဆက်လုပ် ပြီး လာ့ကို အရေး မစိုက်သလို လုပ်နေတာလေ၊ ဒီကလည်း ဘယ်ရမလဲ၊ လာပဲဟာ. . . သူက ဆောင့်ဆောင့် အောင့်အောင့်နဲ့ ဆက်ဆံတာကို

လက်ခံရမလား. . .'

မာမီ့ကို သူမ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ လုပ်ဇာတ်ခင်းလိုက်သည်။

'ဩော်. . . မီးငယ်ရယ် လာပါကွယ်၊ အေးအေးဆေးဆေးပြောရောပေါ့၊ ဒါက တခြားသူ မဟုတ်ဘူးလေ. . . ခေတ်မင်းသားရဲ့ ညီပဲဟာ. . .'

မာမီ့မျက်ဝန်းတွေ ထဲမှာ မသင်္ကာရိပ်တွေ သူမ တွေ့နေရသည်။

'ဘယ်သူ့ညီပဲ ဖြစ် ဖြစ် လာတော့ ခိုင်းမှာ ပဲ၊ လာ ခိုင်းရင် ချက်ချင်း လုပ်မှ ကြို က်တတ်တာ မာမီအသိပဲဟာ. . .'

'ဟုတ်ပါတယ် မီးငယ်ရယ်. . .'

ဒေါသတွေ နဲ့ ဆူဝေနေတဲ့ သမီးငယ်ကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် ကြိတ်ပြီးဝမ်းသာနေမိသည်။ မီးငယ်ကြောင့် ခေတ်သွေးသား မျက်နှာ ကတော့ မျက်စိမျက်နှာပျက်နင့် ။

'ခေတ်သွေးသား. . .'

စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတဲ့လေသံနဲ့ ခေါ်လိုက်တဲ့ ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ကို မျက်နှာငယ်လေးနင့် မော့ ကြည့်ပြီး. . .

'ဗျာ. . . မာမီကြီး. . .'

'စိတ်မရှိပါနဲ့ကွယ်. . . မီးငယ်က နည်းနည်း ဆိုးလို့ပါ. . .'

'ဟာ. . . မာမီကလည်း သူ့ကို ဘာလို့အောက်ကျနောက်ကျခံပြီး ပြောနေရတာ လဲ၊ မကျေနပ်ရင် ထွက်သွားပေါ့. . .'

'ဟဲ့. . . မီးငယ်. . .'

သူမပြောပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ သူ့ကို အလိုမရှိသလို ပုံစံလေးနင့် ပြောချ လိုက်သည်။ မာမီက လှမ်းတားဆီးပေးမယ့် သူ့ကို အခုလိုပြောဆိုဆက်ဆံနေတာကို

မာမီ ဝမ်းသာ နေမှာ ပါပဲ။ ဒါကို သူမ သိတာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် လည်း ရင်ထဲကမပါဘဲ ပါးစပ်ထဲ တွေ ့ကရာတွေ လျှောက်ပြီး စွတ်ပြောနေလိုက်တာလေ။

သူမရဲ့ စကားတွေ ကို အဟုတ်ထင်ပြီး သူမကို မုန်းနေတော့မှာ ပဲ။ မာမီ ကတော့ ထုံးစံ အတိုင်း သူမနောက်ကို အပြေးလိုက်လာတာပေါ့။ သွေးရယ် ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ အခုလိုမျိုး ဆက်ဆံလိုက်ရတာ ရှင့်ဘဝ ကောင်းဖို့အတွက်ပါ ရှင်ရယ်။ သူမ တစ်ယောက် တည်း စိတ်ထဲကနေ တိတ်တိတ်လေး ပြောနေမိတော့သည်။

...